

Wandkleden in het Rosa Spier Huis

Nieuwe kunst

voor oude kunstenaars

Wandkleden van Mes en Peeters sieren nu de hoge verbindingsgang van het nieuwe Rosa Spier Huis in Laren

Deze zomer zijn er zes wandkleden uit de jaren zestig en zeventig bij gekomen. En er hing al zo veel kunst aan de muren van het Rosa Spier Huis. Er wonen en werken namelijk oudere kunstenaars en wetenschappers in dit beroemde centrum in Laren. Om precies te zijn: het nieuwe centrum, want de bewoners zijn verhuisd. SYLVIA VAN SCHAIK

Harpiste Rosa Spier trad tot op hoge leeftijd op, terwijl haar lichaam steeds krachtiger tegensputterde. In die tijd ontwikkelde ze plannen voor een woongemeenschap voor oudere kunstenaars en intellectuelen. Twee jaar na haar overlijden opende in 1969 het Rosa Spier Huis, in de Noord-Hollandse plaats Laren. Er wonen schrijvers, schilders, beeldhouwers, fotografen, musici, acteurs, filosofen. Het bijzondere is dat zij in het centrum door kunnen gaan met hun werk, want kunstenaars en wetenschappers gaan niet met pensioen. Bijvoorbeeld Maurits Escher, Éva Besnyö en Marten Toonder hebben er hun laatste dagen beleefd. Na exact vijftig jaar is er een nieuw Rosa Spier Huis gebouwd, omdat het vorige niet meer aan de wettelijke eisen voldeed. Een jaar geleden trokken de bewoners er in. Het complex bevat een concertzaal, ateliers en studio's. En een café en een beeldentuin, die na de coronatijd weer dagelijks voor het publiek geopend zullen zijn. De unieke culturele sfeer is gelukkig behouden gebleven. En hoe mooi is het dat de bewoners omringd zijn met kunst?

Aan de muren hangen voornamelijk schilderijen uit de eigen collectie. De Rijksdienst voor het Cultureel Erfgoed heeft dat deze

zomer aangevuld met zes grote wandkleden. Ze zijn in de jaren zestig en zeventig gemaakt door onder anderen Wilmy Peeters, Cees Vis en Anna Mes. Via de *Beeldende-kunstenaarsregeling* zijn ze destijds in de kunstverzameling van het Rijk terechtgekomen die de Rijksdienst beheert. De uitgeleende kleden hebben een aanzienlijk formaat en hangen onder meer in de hoge verbindingsgang van het cultuurgebouw naar het zorggebouw en de bibliotheek. Net als andere wandtapijten hebben deze kunstwerken een warme uitstraling en zorgen ze voor een aangename akoestiek.

Zelf gesponnen

De twee wandkleden van Cees Vis zijn vervaardigd van wol die hij zelf gesponnen en geverfd had. Daardoor zijn ze van begin tot eind geheel van zijn hand. Vis begon met kleurige tekeningen, die hij naar de natuur maakte. De contouren daarvan vergrootte hij op karton, dat hij achter zijn weefraam plaatste. Maar met dit ontwerp sprong Vis vrij om. Hij volgde het niet precies. Het resultaat is een verbluffende, abstracte combinatie van kleurvlakken en lijnen, die toch figuratief aandoet. Sommige vormen lijken te verwijzen naar organische elementen, zoals bomen of bloemen. Een enkele keer is het alsof er een mens of een dier in verscholen zit.

Het kleed van Anna Mes heeft kleurvlakken in een levendige beeldtaal. Wandelingen langs het Camperduinse strand bij Bergen in Noord-Holland gaven haar inspiratie. Uit de schijnbaar abstracte compositie komt een landschap met architectonische vormen naar voren. Mes heeft een intrigerend palet van warme en koele kleuren gebruikt, en van harde en zachte tinten. De zes tapijten zorgen ervoor dat de bijzondere bewoners van het Rosa Spier Huis een extra warm en kunstzinnig thuis hebben. ❏

Sylvia van Schaik, conservator bij de Rijksdienst voor het Cultureel Erfgoed, draagt zorg voor deze wandkleden, s.van.schaik@cultureelerfgoed.nl. Zie ook www.rosaspierhuis.nl.